

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře – soud pro mládež rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Veroniky Novotné a přísedících Evy Bystřické a Miroslava Běhouna v hlavním líčení konaném dne **10. prosince 2024**

takto:

Obžalovaný

[redacted]

je vinen, že

v přesně nezjištěné době v období nejméně od září do prosince 2023 v místě svého trvalého bydliště v obci [redacted] v domě č. p. [redacted] nejméně ve třech případech vykonal oboustranně dobrovolný pohlavní styk formou soulože s poškozenou nezletilou [redacted] narozenou [redacted] ačkoliv mu byla před vykonáním této soulože známa skutečnost, že poškozená ještě nedovršila 15. rok svého věku,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším 15 let,

čímž spáchal

provinění pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 6 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže,

přičemž

se podle § 12 písm. b) zákona o soudnictví ve věcech mládeže **upouští od uložení trestního opatření** a současně se mladistvému podle § 20 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže ukládá výchovné opatření **napomenutí s výstrahou**.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

2. Tento skutkový stav byl zjištěn z prohlášení viny obžalovaného, jeho výslechu a dále z provedených listinných důkazů, konkrétně osobních výkazů obžalovaného, včetně aktuálního opisu rejstříku trestů.

3. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, řídíce se svým vnitřním přesvědčením založeným na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 trestního řádu) a dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

II. Skutková zjištění a právní posouzení

4. Mladistvý prohlásil vinu skutkem popsaným v obžalobě a rovněž souhlasil s užitou právní kvalifikací. Soud nemá důvod o pravdivosti, dobrovolnosti a úplnosti tohoto prohlášení pochybovat. Ostatně mladistvý se již v přípravném řízení v přípravném řízení k jednání popsanému ve výroku rozsudku doznal. Za situace, kdy jeho prohlášení viny, resp. předchozí doznání, je plně v souladu s dalším ve věci shromážděným dokazováním, nelze vinu mladistvého projednávaným skutkem zpochybnit. V kontextu dříve uvedeného soud upozorňuje nejen na výpověď poškozené, ale i na lékařskou zprávu a výpovědi dalších slyšených svědků [redacted]

5. Po právním posouzení výše popsaného jednání soud uzavírá, že obžalovaný jím naplnil všechny znaky skutkové podstaty pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 6 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, když jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let.

6. K naplnění znaků skutkové podstaty nad rámec výše uvedené definice soud doplňuje následující.

7. S přihlédnutím k existenci „partnerského vztahu" s obžalovaným a ke skutečnosti, že k sexuálním aktivitám mezi poškozenou a obžalovaným došlo dobrovolně, je na místě zohlednit i otázku společenské škodlivosti jednání obžalovaného. Nicméně navzdory určitým polehčujícím okolnostem na straně obžalovaného a při zohlednění postulátu subsidiarity trestní represe, resp. materiálního korektivu trestnosti skutku, nelze dospět k jinému závěru, než že jednání obžalovaného je zcela bez pochybností jednáním trestně postižitelným. Zájem společnosti na ochraně dětí před příliš časným vstupem do sexuálního života a ochrana jejich duševního vývoje je totiž prosazován i proti vůli poškozených, kteří nejsou s ohledem na svůj věk posoudit dopady svého jednání. Ve věku do patnácti let (často i po dosažení této hranice) jsou totiž nezletilí osobami zranitelnými, snadno ovlivnitelnými a s ohledem na složité období dospívání i velice emočně labilními, a proto je v zájmu společnosti je chránit do určité míry i před nimi samými. Z výše uvedeného je zřejmé, že již jen naplnění formálních znaků skutkové podstaty tohoto trestného činu (resp. provinění) je dle názoru soudu, až na zcela ojedinělé výjimky, plně postačujícím k tomu, aby takové jednání bylo trestným.

8. Na závěr zbývá jen dodat, že jednání obžalovaného bylo jednáním úmyslným, neboť sám obžalovaný uvedl, že si byl vědom, že poškozené nebylo v době spáchání činu patnáct let, a tedy že jeho jednání je v rozporu se zákonem.

III. Druh a výměra trestního opatření

9. O druhu a výměře trestního opatření soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku a posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje

ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku, rovněž zohlednil i ustanovení § 25 zákona o soudnictví ve věcech mládeže a dospěl k následujícímu závěru.

10. Mladistvému svědčí celá paleta polehčujících okolností. Předně soud poukazuje na to, že přijal plnou odpovědnost za své jednání, neboť prohlášením viny nejen formálně deklaroval svou odpovědnost za ve výroku popsaný skutek, ale rovněž tím vyjádřil i to, že je připraven přijmout za něj následky. Soud sice nepřehlédl, že tento postoj se objevuje až v hlavním líčení, nicméně i tak jej lze hodnotit kladně. Mladistvý je osobou zcela bezúhonnou, nyní projednávaný skutek je prvním přestoupením zákona vůbec, nicméně zjištění týkající se jeho aktuálního života již nelze označit za kladná. V chování mladistvého je patrný vzdor, který nelze označit za typický projev dospívání, jednak s ohledem na jeho věk a jednak s ohledem na skutečnost, že fakticky popisuje mladistvého jako osobu, která není vždy ochotna nést důsledky svých rozhodnutí a řádně plnit všechny povinnosti. Soud také nepřehlédl, že mladistvý již je věkově od poškozené poměrně vzdálen, na straně druhá sama poškozená popisuje jejich vztah jako partnerský, trval čtyři měsíce a v neposlední řadě také to, že na poškozenou nemělo jednání obžalovaného zásadních nepříznivých dopadů, jak vyplývá ze zpráv o její osobě.

11. Soud i přes polehčující okolnosti a absenci těch přitěžujících ale nemůže opominout závažnost jeho jednání, proto za nejvhodnější reakci považuje upuštění od uložení trestního opatření, avšak za současného vyslovení napomenutí s výstrahou, tedy výchovné povinnosti. Soud totiž tímto způsobem mladistvému důrazně osvětlil nejen závažnost jeho jednání, ale i potenciální důsledky, pokud by jej opakoval, a současně také zdůraznil, jaké její jednání může mít dopady nejen pro něj samotného, ale i pro jeho okolí a v neposlední řadě i na poškozenou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,

b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny,

c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání ve prospěch mladistvého může podat, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí, lhůta k podání opravného prostředku mu běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

Odvolání proti rozsudku podané ve prospěch mladistvého jinou oprávněnou osobou nebo za mladistvého obhájcem nebo zákonným zástupcem anebo opatrovníkem může být vzato zpět jen s výslovným souhlasem mladistvého. Státní zástupce však může vzít takový opravný prostředek zpět i bez souhlasu mladistvého; v tomto případě běží mladistvému nová lhůta k podání opravného prostředku od vyrozumění, že opravný prostředek byl vzat zpět.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Tábor 10. prosince 2024

Mgr. Veronika Novotná v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 15.01.2025. Připojení doložky provedla Petra Čabáková dne 26.02.2025.